സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ: ഭാഗം III

കെ. ദാമോദരൻ

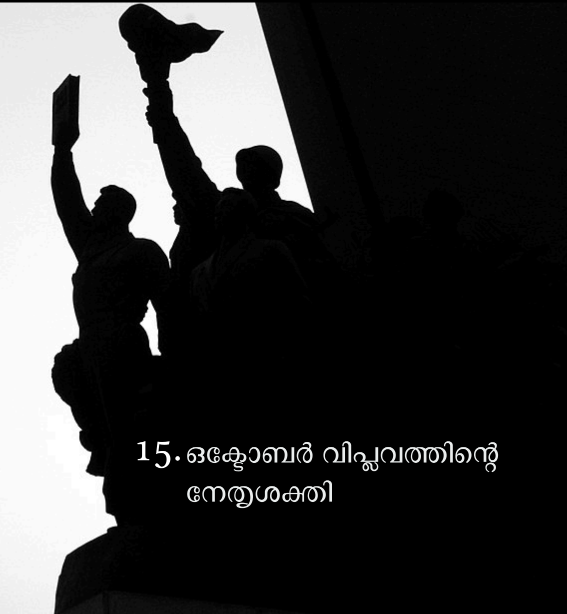

15. ഒക്ടോബർ വിപ്ലവത്തിന്റെ നേതൃശക്തി

സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ: ഭാഗം III

കെ. ദാമോദരൻ

(മലയാളം: രാഷ്ട്രീയം, ചരിത്രം)

കെ. ദാമോദരൻ എഡിറ്റോറിയൽ കമ്മിറ്റി

- ആന്റണി തോമസ്
- സി. എൻ. ജയദേവൻ
- എം. പി. അച്യുതൻ
- ഐ. വി. ശശാങ്കൻ
- ഡോ. വള്ളിക്കാവ് മോഹൻദാസ്

© 2009–2020 Prabhatham Printing & Publishing Co. (P) Ltd., Trivandrum, owned by Communist Party of India, Trivandrum.

Printed editions published by Prabhatham Printing & Publishing Co. (P) Ltd.

First published in print media 2009.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution By Share Alike license for free download and usage.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020. The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

Cover: Mansu Hill Grand Monument, a picture of sculpture by Jennybento. The image is taken from Wikimedia Commons and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation
JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014
URL: www.sayahna.org

ഉള്ളടക്കം

15 ഒക്ടോബർ വിപ്ലവത്തിന്റെ നേതൃശക്തി 1

1 വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മുന്നണിപ്പട 3

2 ബോൾഷേവിക്കുകാർ 4

3 ഒന്നാമത്തെ റഷ്യൻ വിപ്ലവം 5

4 പാഠങ്ങൾ പഠിച്ചുകൊണ്ട് മുന്നോട്ട് . . 6

5 സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിലേക്ക് . . . 7

6 ഒക്ടോബർ വിപ്ലവം 8

15

ഒക്ടോബർ വിപ്ലവത്തിന്റെ നേതൃശക്തി

പട്ടിണിയും കഷ്ടപ്പാടുമില്ലാത്ത, മർദ്ദനങ്ങളും വർഗ്ഗസംഘട്ടനങ്ങളുമില്ലാത്ത, മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനെ ചൂഷണം ചെയ്യാത്ത, സുഖസമൃദ്ധവും സ്നേഹസമ്പന്നവുമായ ഒരു സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥ കെട്ടിപ്പടുക്കേണ്ടതെങ്ങനെയെന്ന് ലോകത്തിനാദ്യമായി കാണിച്ചുകൊടുത്ത പാർട്ടിയാണ് സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി. വിഷമം നിറഞ്ഞ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ, മാർക്സിസത്തിന്റെ കൈപ്പന്തവുമേന്തി, ആഭ്യന്തരവും വിദേശീയവുമായ എല്ലാത്തരം എതിർപ്പുകളേയും തട്ടിനീക്കി, ലോകത്തിലെ തൊഴിലാളികളുടെയും കൃഷിക്കാരുടെയും ഒന്നാമത്തെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് സ്റ്റേറ്റ് കെട്ടിപ്പടുത്തുകൊണ്ട് ഇരുപതുകോടി ജനങ്ങളെ സോഷ്യലിസത്തിൽ നിന്നും കമ്മ്യൂണിസത്തിലേക്കുള്ള രാജപാതയിലൂടെ നയിച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്ന സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ലോകത്തിലൊട്ടുക്കുമുള്ള മർദ്ദിത ജനാവലികൾക്ക് ആശയും ആത്മവിശ്വാസവും നൽകുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ലോകത്തിലെങ്ങുമുള്ള അധ്വാനിയ്ക്കുന്ന ജനവിഭാഗങ്ങൾ സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയെ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം മോചനത്തിന്റെ വഴികാട്ടിയെന്ന നിലയ്ക്ക് സ്നേഹിയ്ക്കുകയും ബഹുമാനിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് കോടിക്കണക്കിലുള്ള ജനങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ധീരോദാത്തവും ആവേശകരവുമായ ചരിത്രം പാരായണം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്.

1 വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മുന്നണിപ്പട

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തോടുകൂടി വിപ്ലവ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ കേന്ദ്രം പടിഞ്ഞാറൻ യൂറോപ്പിൽ നിന്നു റഷ്യയിലേക്കു മാറി. സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ എല്ലാ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളും രൂക്ഷതയോടെ നടമാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു രാജ്യമായിരുന്നു അക്കാലത്തെ റഷ്യ. റഷ്യയിലെ സാർഭരണത്തിനെതിരായി വലിയൊരു ജനകീയപ്രസ്ഥാനം ഉയർന്നുവന്നു. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗമാണ് അതിന്റെ നേതൃത്വം വഹിച്ചത്.

തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ജനകീയ വിപ്ലവ പ്രസ്ഥാനം വിജയിക്കണമെങ്കിൽ അതിന്റെ മുന്നണിപ്പടയായ മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടി കെട്ടിപ്പടുത്തേ മതിയാവൂവെന്ന് ലെനിൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. വിപ്ലവപരമായ മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്കു മാത്രമേ നാടുവാഴിമേധാവിത്വത്തേയും മുതലാളിത്തത്തേയും തട്ടിത്തകർത്ത് തൊഴിലാളിസർവ്വാധിപത്യം സ്ഥാപിയ്ക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ള ബഹുജനസമരങ്ങളെ വിജയത്തിലേയ്ക്ക് നയിക്കാൻ കഴിയൂ. അത്തരമൊരു വിപ്ലവപ്പാർട്ടി കെട്ടിപ്പടുക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് ലെനിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള മാർക്സിസ്റ്റുകാർ പരിശ്രമിച്ചത്.

റഷ്യയിൽ മാർക്സിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനം വളരാൻ തുടങ്ങിയത് നരോഡ്നിക്ക് ചിന്താഗതികളെ എതിർത്തുകൊണ്ടാണ്. നരോഡ്നിക്കുകാർ സാമൂഹ്യവളർച്ചയുടെ നിയമങ്ങളെ വകവച്ചില്ല; വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനത്തിൽ ബഹുജനങ്ങൾക്കുള്ള പങ്കിനെ നിഷേധിച്ചു. റഷ്യയിൽ മുതലാളിത്തം വളരുകയില്ലെന്നും രാജ്യത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ വിപ്ലവശക്തി, തൊഴിലാളികളല്ല കൃഷിക്കാരാണെന്നും കൃഷിക്കാരുടെ പഞ്ചായത്തുകളാണ് സോഷ്യലിസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമെന്നും അവർ വാദിച്ചു. ഈ നരോഡ്നിക്ക് ചിന്താഗതികൾ മാർക്സിസത്തെയും ബഹുജനപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും വളർച്ചയ്ക്കു തടസ്സമായിരുന്നു.

പ്ലേഖനോവിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സ്ഥാപിയ്ക്കപ്പെട്ട 'സ്വതന്ത്ര തൊഴിലാളി ഗ്രൂപ്പ്' നരോഡ്നിക്കുകൾക്കെതിരായി നീണ്ടുനിന്ന സമരങ്ങൾ നടത്തുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഏറ്റവും വലിയ പ്രഹരം ലെനിന്റെ കൈകൊണ്ട് നൽകപ്പെട്ടതാണ്. 1894-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ 'ആരാണ് ജനങ്ങളുടെ സുഹൃത്തുക്കൾ' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളാണ് നരോഡ്നിക്കുകാർ എന്നദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി. സമുദായത്തിലെ ഏറ്റവും വിപ്ലവകാരിയായ ശക്തി തൊഴിലാളിവർഗ്ഗമാണെന്നും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗവും കൃഷിക്കാരും തമ്മിൽ വിപ്ലവകരമായ സഖ്യം കെട്ടിപ്പടുത്തുകൊണ്ടുമാത്രമെ സാർ ഭരണത്തിന്റെയും ജന്മി മുതലാളി വർഗ്ഗങ്ങളുടെ മേധാവിത്വത്തേയും എതിർത്തുനശിപ്പിക്കാൻ കഴിയൂ എന്നും അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിച്ചു.

വിവിധ പട്ടണങ്ങളിൽ ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടന്നിരുന്ന മാർക്സിസ്റ്റ് ഗ്രൂപ്പുകളെ ഏകീകരിച്ചുകൊണ്ടും കൂട്ടിയോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും 1895-ൽ ലെനിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ 'തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ മോചനത്തിനുള്ള സമരസംഘടന' രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടു. റഷ്യയിലെ ഒന്നാമത്തെ മാർക്സിസ്റ്റ് സംഘടനയാണിതെന്നു പറയാം. എന്നാൽ ഏറെക്കഴിയുന്നതിനു മുമ്പായി അത് അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടു. ലെനിൻ അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെടുകയും സൈബീരിയയിലേക്കു നാടുകടത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തു. നാട്ടിലെങ്ങും നിരങ്കുശമായ മർദ്ദനങ്ങൾ നടമാടി. പക്ഷേ, എന്തായിട്ടും കാലഹരണംവന്ന സാർ ഭരണത്തിന് മാർക്സിസത്തിന്റെ വളർച്ചയെ തടയിടാനുള്ള ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല.

1898-ൽ റഷ്യൻ സോഷ്യൽ ഡെമോക്രാറ്റിക്ക് പാർട്ടിയുടെ ഒന്നാം കോൺഗ്രസ് കൂടി. മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടി രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടു. പക്ഷേ, മാർക്സിസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു യോജിച്ച പരിപാടി തയ്യാറാക്കുവാനോ സുശക്തമായ ഒരു കേന്ദ്രകമ്മിറ്റി ഉണ്ടാക്കുവാനോ കോൺഗ്രസിനു സാധിച്ചില്ല. പാർട്ടിക്കുള്ളിലെ ചില ഗ്രൂപ്പുകൾ മാർക്സിസത്തിലല്ല, സാമ്പത്തിക സമരവാദത്തിലാണ് വിശ്വസിച്ചിരുന്നത്. സാറിസത്തിനും മുതലാളിത്തത്തിനുമെതിരായി രാഷ്ട്രീയ സമരങ്ങൾ നടത്തേണ്ടതിന്റെയോ സാമ്പത്തിക സമരങ്ങളേയും രാഷ്ട്രീയ സമരങ്ങളേയും കൂട്ടിയിണക്കേണ്ടതിന്റെയോ പ്രാധാന്യം അവർക്കു കാണാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല.

2 ബോൾഷേവിക്കുകാർ

സാമ്പത്തിക സമരവാദികളുടെ ചിന്താഗതികളെ എതിർത്തു തോൽപ്പിക്കുവാനും മാർക്സിസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായ ഒരു പാർട്ടി കെട്ടിപടുക്കാനും വേണ്ടിയുള്ള സമരത്തിൽ അതിപ്രധാനമായ പങ്കാണ് ലെനിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സ്ഥാപിയ്ക്കപ്പെട്ട 'ഇസ്ക്ര' എന്ന രാഷ്ട്രീയപത്രം വഹിച്ചത്.

1903-ൽ പാർട്ടിയുടെ രണ്ടാം കോൺഗ്രസ് കൂടി. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ മുമ്പിലുള്ള കടമകളെ വിശകലനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ബൂർഷ്വാ ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തിന്റെ അടിയന്തിരപരിപാടിയും സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിന്റെ മൗലികപരിപാടിയും കോൺഗ്രസ്സംഗീകരിച്ചു. പരിപാടിയെപ്പറ്റിയും പാർട്ടിയുടെ സംഘടനാതത്വങ്ങളെപ്പറ്റിയും കോൺഗ്രസ്സിൽവച്ച് വലിയൊരു സമരം നടക്കുകയുണ്ടായി. ഓരോ പാർട്ടി മെമ്പറും പാർട്ടിയുടെ പരിപാടി സ്വീകരിക്കണമെന്നും ഏതെങ്കിലും പാർട്ടിഘടകത്തിൽ ചേർന്ന് പ്രവർത്തിക്കണമെന്നും പാർട്ടിക്കു സാമ്പത്തിക സഹായം ചെയ്യണമെന്നും ലെനിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികളായ മറ്റു മാർക്സിസ്റ്റുകാരും വാദിച്ചു. മാർട്ടോവും കൂട്ടുകാരും പാർട്ടി അംഗത്വത്തിന് ഇത്തരം വ്യവസ്ഥകൾ — പ്രത്യേകിച്ചും ഘടകം വഴി പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന നിബന്ധന — വെയ്ക്കുന്നത് തെറ്റാണെന്നു വാദിച്ചു. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഏറ്റവും മുന്നണിയിലുള്ള, ഏറ്റവും ബോധമുള്ള, ഏറ്റവും സുസ്സംഘടിതമായ വിഭാഗമാണ് പാർട്ടി എന്നും ഏറ്റവും വിപ്ലവകരമായ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി അത് തൊഴിലാളി സർവ്വാധിപത്യം സ്ഥാപിക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ള ജനകീയ സമരങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകണമെന്നുമുള്ള മാർക്സിസ്റ്റ് നിലപാടാണ് ലെനിൻ സ്വീകരിച്ചത്. മാർട്ടോവാകട്ടെ, പടിഞ്ഞാറൻ യൂറോപ്പിലെ സോഷ്യൽ ഡെമോക്രാറ്റിക്ക് നേതാക്കൻമാരുടെ അവസരവാദപരമായ നിലപാടുകളെ ആവർത്തിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്തത്. തൊഴിലാളി സർവ്വാധിപത്യം സ്ഥാപിക്കുകയെന്ന പരിപാടിയേയും കേന്ദ്രീകൃതവും സുസ്സംഘടിതവും ഉരുക്കുപോലുറച്ച അച്ചടക്കത്തോടു കൂടിയതുമായ പാർട്ടിയുടെ സംഘടനാതത്വങ്ങളേയും അവരെതിർത്തു. കോൺഗ്രസിൽ ലെനിന്റെ അഭിപ്രായഗതിക്കാർക്കാണ് ഭൂരിപക്ഷം കിട്ടിയത്. അതുകൊണ്ടാണവർ ഭൂരിപക്ഷക്കാർ എന്നർത്ഥമുള്ള ബോൾഷെവിക്കുകാർ എന്ന പേരിലറിയപ്പെടാൻ തുടങ്ങിയത്. മാർട്ടോവിന്റെ കക്ഷിക്കാർ ന്യൂനപക്ഷക്കാർ എന്നർത്ഥമുള്ള മെൻഷെവിക്കുകാർ എന്നും വിളിക്കപ്പെടാൻ തുടങ്ങി.

ലെനിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ബോൾഷെവിക്കുകാർ 1912 വരേയും ഔപചാരികമായി റഷ്യൻ സോഷ്യൽ ഡെമോക്രാറ്റിക്ക് പാർട്ടിയ്ക്കുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് പ്രവർത്തിച്ചത്. എങ്കിലും അവർ അവസരവാദികൾക്കെതിരെയും മാർക്സിസ്റ്റ് വിരുദ്ധ ചിന്താഗതികൾക്കെതിരെയും ഇടവിടാതെ സമരങ്ങൾ നടത്തുകയും ബഹുജനവിപ്ലവപ്രസ്ഥാനങ്ങളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

1903 നും 1905 നുമിടയിൽ തൊഴിലാളി പ്രസ്ഥാനം അതിവേഗം ശക്തിപ്പെടുകയും പരന്നുപിടിക്കുകയും ചെയ്തു. സാമ്പത്തികസമരങ്ങൾ രാഷ്ട്രീയസമരങ്ങളായി വളരാൻ തുടങ്ങി. "സാർഭരണം തുലയട്ടെ" "സ്വേച്ഛാധിപത്യം നശിക്കട്ടെ" തുടങ്ങിയ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ നാടിന്റെ നാനാഭാഗത്തും മുഴങ്ങാൻ തുടങ്ങി.

വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനം മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് 1905 ഏപ്രിലിൽ, റഷ്യൻ സോഷ്യൽ ഡമോക്രാറ്റിക്ക് പാർട്ടിയുടെ മൂന്നാം കോൺഗ്രസ് സമ്മേളിച്ചത്. മെൻഷെവിക്കുകാർ ഈ കോൺഗ്രസിൽ പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായില്ല. അവർ സ്വന്തമായ ഒരു സമ്മേളനം നടത്തുകയാണ് ചെയ്തത്. അങ്ങിനെ രണ്ട് സമ്മേളനങ്ങൾ നടന്നു. ബോൾഷെവിസവും മെൻഷെവിസവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമെന്തെന്നു അവർ തികച്ചും വ്യക്തമാക്കി.

വിപ്ലവത്തിൽ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗവും പാർട്ടിയും കൈക്കൊള്ളേണ്ട നയവും തന്ത്രവും എന്തായിരിക്കണമെന്നതായിരുന്നു സർവ്വപ്രധാനമായ പ്രശ്നം. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം നേതൃത്വം വഹിക്കുകയും തൊഴിലാളികളും കൃഷിക്കാരും തമ്മിലുള്ള സമരസഖ്യമുറപ്പിക്കുകയും വിപ്ലവത്തെ സാർ ചക്രവർത്തിയുമായുള്ള ഒരു സന്ധിയിലവസാനിപ്പിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്ന ബൂർഷ്വാസിയെ ഒറ്റപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്താൽ മാത്രമേ വിപ്ലവം വിജയിക്കുകയുള്ളു എന്നും മൂന്നാം കോൺഗ്രസ് പ്രഖ്യാപിച്ചു. വിപ്ലവം ഒരു ബൂർഷ്വാ ജനാധിപത്യവിപ്ലവമാണെന്നത് ശരിതന്നെ. എങ്കിലും അതിന്റെ പരിപൂർണ്ണവിജയത്തിൽ ഏറ്റവുമധികം താൽപര്യമുള്ള വർഗ്ഗം തൊഴിലാളിവർഗ്ഗമാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ബൂർഷ്വാ ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തിന്റെ വിജയത്തിലൂടെ മാത്രമേ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന് രാജ്യത്തെ സോഷ്യലിസത്തിലേയ്ക്ക് നയിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. അതുകൊണ്ടാണ് സോഷ്യൽ ഡെമോക്രാറ്റുകാർ സാർ ഭരണത്തിനെതിരായ ജനകീയ വിപ്ലവത്തിൽ സജീവമായി പങ്കെടുത്തുകൊണ്ട് ഒരു താൽകാലിക വിപ്ലവ ഗവൺമെൻറ് സ്ഥാപിക്കാൻ മുന്നോട്ടുനിന്നു പ്രവർത്തിയ്ക്കേണ്ടതാവശ്യമാണെന്ന് മൂന്നാം കോൺഗ്രസ് തീരുമാനിച്ചത്.

നേരെമറിച്ച് മെൻഷെവിക്കുകാരുടെ സമ്മേളനം തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തെ നിഷേധിച്ചു; ബൂർഷ്വാ ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തിൽ ബൂർഷ്വാസിയാണ് നേതൃത്വം വഹിക്കേണ്ടത് എന്നു വാദിച്ചു; സാർഭരണത്തെ തട്ടിത്തകർക്കുന്നതിന് പകരം അതിനെ പരിഷ്ക്കരിച്ചു നന്നാക്കുകയാണാവശ്യമെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, മെൻഷെവിക്കുകാർ തൊഴിലാളികൾക്കിടയിലുള്ള ബൂർഷ്വാ ഏജൻറുമാരായിട്ടാണ് പ്രവർത്തിച്ചത്. അവരുടെ തീരുമാനങ്ങളെ തൊലിയുരിച്ചു കാണിച്ചു കൊണ്ടും വിപ്ലവത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടെന്താണെന്നു വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ടും ലെനിൻ തന്റെ 'സോഷ്യൽ ഡെമോക്രസിയുടെ രണ്ടടവുകൾ' എന്ന സുപ്രസിദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതുകയുണ്ടായി:

"മാർക്സിസം തൊഴിലാളിയെ പഠിപ്പിയ്ക്കുന്നത്, ബൂർഷ്വാ വിപ്ലവത്തിൽ നിന്നും അകന്നുനിൽക്കാനല്ല, അതിനെ അവഗണിക്കാനല്ല, അതിന്റെ നേതൃത്വം ഏറ്റെടുക്കാൻ മുതലാളിവർഗ്ഗത്തെ അനുവദിക്കാനല്ല; നേരെമറിച്ച് അതിൽ ഏറ്റവും സജീവമായി പങ്കെടുക്കാനാണ്, അടിയുറച്ച തൊഴിലാളി ജനാധിപത്യത്തിനുവേണ്ടി ഉറച്ചുനിന്ന് പോരാടുവാനാണ്, വിപ്ലവത്തെ അതിന്റെ അങ്ങേ അറ്റം വരെ എത്തിക്കാനാണ്... ഭൂരിപക്ഷം കൃഷിക്കാരുമായി സൗഹാർദ്ദബന്ധത്തിലേർപ്പെട്ട് താന്തോന്നിഭരണത്തിന്റെ എതിർപ്പിനെ ബലപ്രയോഗംകൊണ്ടമർത്തി, മുതലാളിത്തത്തിന്റെ ചാഞ്ചല്യങ്ങൾ നിലപ്പിച്ച്, തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തെ പരിപൂർണ്ണവിജയത്തിലെത്തിക്കണം. മിക്കവാറും നിർദ്ധനരായി കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ജനവിഭാഗങ്ങളുമായി സൗഹാർദ്ദബന്ധത്തിലേർപ്പെട്ട്, മുതലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ എതിർപ്പിനെ ബലപ്രയോഗംകൊണ്ടമർത്തി കൃഷിക്കാരുടെയും ഇടത്തരക്കാരുടെയും ചാഞ്ചല്യങ്ങൾ നിലപ്പിച്ച്, തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവം സാധിക്കണം — ഇതാണ് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ കടമ."

തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സാർ ഭരണത്തിനെതിരായ എല്ലാ ശക്തികളേയും ബൂർഷ്വാ വിപ്ലവത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണവിജയത്തിനുവേണ്ടി അണിനിരത്തുകയും ബൂർഷ്വാ വിപ്ലവത്തിലൂടെ നേരിട്ട് സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിലേക്ക് മുന്നേറുകയും ചെയ്യാനുള്ള പുതിയ ലെനിനിസ്റ്റ് തന്ത്രമായിരുന്നു ഇത്. ഈ തന്ത്രം ശരിക്കു പയോഗിച്ചതു കൊണ്ടാണ് റഷ്യയിൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവം വിജയിച്ചത്.

3 ഒന്നാമത്തെ റഷ്യൻ വിപ്ലവം

ബോൾഷെവിക്കുകാർ ജനങ്ങളെയാകെ സാറിസ്റ്റ് സ്വേച്ഛാധിപത്യത്തിനെതിരായി അണിനിരത്തി. 1905 ഒക്ടോബറിൽ റഷ്യയിലങ്ങോളമിങ്ങോളം പണിമുടക്കങ്ങൾ പരന്നുപിടിക്കാൻ തുടങ്ങി. സാമ്പത്തിക പണിമുടക്കങ്ങൾ അതിവേഗം രാഷ്ട്രീയ പണിമുടക്കങ്ങളായി മാറി. ഒന്നാമത്തെ റഷ്യൻ വിപ്ലവം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു.

പണിമുടക്കങ്ങൾക്കിടയിൽ മോസ്കോ, പീറ്റേഴ്സ്ബർഗ് തുടങ്ങിയ പ്രധാനപ്പെട്ട തൊഴിലാളി പ്രതിനിധികളുടെ സോവിയറ്റുകൾ ഉയർന്നുവന്നു. വിപ്ലവം നടത്തുന്നതിനുള്ള ഉപകരണങ്ങളെന്ന നിലയ്ക്കും വരാൻ പോകുന്ന അനിവാര്യമായ തൊഴിലാളിഭരണത്തിന്റെ ബീജങ്ങളെന്ന നിലയ്ക്കുമാണ് ബോൾഷെവിക്കുകാർ സോവിയറ്റുകളെ വീക്ഷിച്ചത്. മെൻഷെവിക്കുകാരാവട്ടെ അവയെ പ്രാദേശിക ഭരണത്തിന്റെ സവിശേഷമായ രൂപങ്ങളെന്ന നിലയ്ക്കുമാത്രമാണ് കണക്കാക്കിയത്.

1905 ഒക്ടോബർ — നവംബർ മാസങ്ങളിൽ ജനകീയ സമരങ്ങൾ ആയുധമേന്തിയ കലാപത്തിന്റെ വക്കിലെത്തി. ആയുധമേന്തിയ ജനകീയ കലാപത്തിലൂടെ സാർ ചക്രവർത്തിയുടെയും ജന്മികളുടെയും ഭരണത്തെ തട്ടിത്തകർക്കാൻ വേണ്ടി ബോൾഷെവിക്കുകാർ തൊഴിലാളികളെയും മറ്റു ജനവിഭാഗങ്ങളെയും അണിനിരത്താൻ തുടങ്ങി. പട്ടാളക്കാർക്കിടയിലും നാവികപ്പടയാളികൾക്കിടയിലും പാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള സമരസംഘടനകൾ ഉയർന്നുവന്നു. സമരത്തിന്റെ അല ഉൾനാടുകളിൽ പരന്നുപിടിച്ചു. കൃഷിക്കാർ കൂട്ടംകൂട്ടമായി ജന്മികളുടെ കളങ്ങൾ കയ്യേറുകയും ഭക്ഷണധ്യാനങ്ങളും മറ്റും പിടിച്ചെടുത്ത് ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ വിതരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. വിദ്യാർത്ഥികൾ പൊതുസ്ഥലങ്ങളിൽവച്ച് സാർ ചക്രവർത്തിയുടെ പടങ്ങൾ കീറി കാറ്റിൽ പറത്തി.

ഡിസംബറിൽ വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനം അതിന്റെ മൂർദ്ധന്യദശയിലെത്തി. ആയുധമേന്തിയ കലാപത്തിന് പാർട്ടി ആഹ്വാനം നൽകി. മെൻഷെവിക്കുകാർ ഈ ആഹ്വാനത്തെ എതിർക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. പെട്രോഗ്രഡ് സോവിയറ്റിന്റെ നേതാക്കൻമാരായിരുന്ന ട്രോട്സ്കി, പാർവ്വസ് (ഇയാൾ പിന്നീട് ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധകാലത്ത് ഒരു ജർമ്മൻ ഏജൻറായി മാറി) എന്നിവർ ജനകീയ കലാപത്തിനുള്ള ആഹ്വാനത്തെ നടപ്പിൽവരുത്താൻ പ്രവർത്തിച്ചില്ല. എന്നാൽ, ബഹുജനങ്ങൾക്കിടയിൽ അത്ഭുതപൂർവ്വമായ ഒരു വിപ്ലവത്തള്ളിച്ചയുണ്ടായി. ഡിസംബർ 20 ന് മോസ്കോയിൽ ശരിക്കും കലാപമാരംഭിച്ചു. നഗരത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ ബാരിക്കേഡുകൾ ഉയർന്നുവരാൻ തുടങ്ങി. സാർ ചക്രവർത്തിയുടെ വമ്പിച്ച പട്ടാളശക്തിയെ ഒമ്പതുദിവസത്തോളം അവർ ചെറുത്തുനിന്നു. ക്രാസ്നോയാർസ്ക്, നവരോസിക്, സോവോവാസ്കപോൾ, ക്രോൺസ്റ്റാർട്ട് മുതലായ മറ്റനേകം പട്ടണങ്ങളിലും കലാപം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു. പക്ഷേ, ഫലമുണ്ടായില്ല. കലാപം മൃഗീയമായി അടിച്ചമർക്കപ്പെട്ടു. അതിനുശേഷവും ഒന്നു രണ്ടു കൊല്ലക്കാലം പണിമുടക്കപ്രക്ഷോഭങ്ങൾ തുടർന്നുവെങ്കിലും വിപ്ലവം പിന്നോട്ടടിയ്ക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

4 പാഠങ്ങൾ പഠിച്ചുകൊണ്ട് മുന്നോട്ട്

എന്തുകൊണ്ടാണ് വിപ്ലവം പരാജയപ്പെട്ടത്? ഒന്നാമത്, തൊഴിലാളികളും കൃഷിക്കാരും തമ്മിലുള്ള വിപ്ലവസഖ്യത്തിന് വേണ്ടത്ര കെട്ടുറപ്പുണ്ടായിരുന്നില്ല. രണ്ടാമത് കൃഷിക്കാരിൽ വലിയൊരു വിഭാഗം സാർ ഭരണത്തെ മറിച്ചിടാൻവേണ്ടി മുന്നോട്ടുവന്നില്ല. മൂന്നാമത്, സാർ ചക്രവർത്തിക്ക് പാശ്ചാത്യശക്തികളിൽ നിന്നു രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവുമായ വലിയ സഹായങ്ങൾ ലഭിച്ചു. വിപ്ലവത്തെ അടിച്ചമർത്താൻ വേണ്ടി സാമ്രാജ്യവാദികൾ 200 കോടി ഡോളർ റൂബിൾ ചെലവിട്ടു. നാലാമത് പാർട്ടിയ്ക്കുള്ളിൽതന്നെ ഭിന്നിപ്പുണ്ടായി. മെൻഷെവിക്കുകാർ വിപ്ലവത്തെ തുരങ്കംവയ്ക്കാനാണ് ശ്രമിച്ചത്.

വിപ്ലവത്തിന്റെ പരാജയം പിന്തിരിപ്പൻമാരെ ആഹ്ലാദിപ്പിച്ചു. പക്ഷേ, ബോൾഷെവിക്കുകാർ നിരാശരായില്ല. പരാജയത്തിന്റെ പാഠങ്ങൾ പഠിച്ചുകൊണ്ട് അവർ പുതിയ പരിതഃസ്ഥിതികൾക്കൊത്ത നയപരിപാടികൾ രൂപീകരിച്ച് മുന്നേറുകയാണ് ചെയ്തത്. ലെനിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹപ്രവർത്തകൻമാരും പാർട്ടി അണികൾക്കുള്ളിൽ കടന്നുകൂടാൻ തുടങ്ങിയിരുന്ന മാർക്സിസ്റ്റ് വിരുദ്ധ ചിന്താഗതികൾക്കെതിരായി ആശയസമരങ്ങൾ നടത്തുകയും സ്വന്തം അണികളെ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തുകയും നിയമവിധേയവും നിയമവിരുദ്ധവുമായ എല്ലാ മാർഗ്ഗങ്ങളുമുപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് ജനങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധമുറപ്പിക്കുകയും അങ്ങനെ പുതിയൊരു വിപ്ലവത്തിനു തയ്യാറെടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ഘട്ടത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ സംഭവം 1912-ൽ പ്രാഗിൽവച്ചുകൂടിയ പാർട്ടി കോൺഫറൻസാണ്. ആ കോൺഫറൻസിൽവച്ചാണ് ബോൾഷെവിക്കുകാർ സ്വതന്ത്രമായ ഒരു റഷ്യൻ ഡെമോക്രാറ്റിക്ക് തൊഴിലാളി പാർട്ടി (ബോൾഷെവിക്ക്) രൂപവൽക്കരിച്ചത്. ഇതേഘട്ടത്തിൽതന്നെയാണ് ട്രോട്സ്കി ബോൾഷെവിക്കുകാരെ എതിർക്കാൻ വേണ്ടി ‘ആഗസ്റ്റ് ബ്ലോക്ക്’ എന്നൊരു കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കിയത്.

സാർഭരണത്തെ അട്ടിമറിക്കുക, ബൂർഷ്വാ ജനാധിപത്യത്തെ അതിന്റെ പൂർണ്ണതയിലേക്ക് നയിക്കുക, സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിലേക്ക് കടക്കുക ഇതായിരുന്നു 1905ലെ വിപ്ലവത്തിൽ ബോൾഷെവിക്കുകാരുടെ രാഷ്ട്രീയലക്ഷ്യം. അതുകൊണ്ടാണ് ജനാധിപത്യ റിപ്പബ്ലിക്ക്, ജൻമികളുടെ നിലം പിടിച്ചെടുക്കുക, എട്ട് മണിക്കൂർ പ്രവൃത്തിസമയം തുടങ്ങിയ രാഷ്ട്രീയ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ അവരുന്നയിച്ചത്. വിപ്ലവത്തിന്റെ പരാജയത്തിനുശേഷം ഈ ലക്ഷ്യം നേടാൻ വേണ്ടി അവർ തങ്ങളുടെ നയത്തിൽ മാറ്റം വരുത്തി. സാർ ഭരണത്തിനെതിരായി നേരിട്ടുള്ള ആക്രമണം നടത്തുന്നതിന് പകരം അവർ വളഞ്ഞുതിരഞ്ഞ വഴികളിലൂടെയുള്ള സമരങ്ങളെ അവലംബിക്കാൻ തുടങ്ങി.

നിയമവിരുദ്ധമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അവസാനിപ്പിയ്ക്കണമെന്നും നിയമവിരുദ്ധമായ പാർട്ടിയെ പിരിച്ചുവിടണമെന്നും മെൻഷെവിക്കുകാർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ബോൾഷെവിക്കുകാരതിനു വഴങ്ങിയില്ല. നേരെമറിച്ചു നിയമവിരുദ്ധപാർട്ടിയെ കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയാണവർ ചെയ്തത്. എന്നാൽ അതേസമയത്തുതന്നെ വിപ്ലവത്തിന്റെ താൽപര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി തൊഴിലാളി യൂണിയനുകൾ ക്ലബ്ബുകൾ സാംസ്കാരികസംഘടനകൾ നിയമസഭ തുടങ്ങിയ നിയമവിധേയമായ എല്ലാ മാർഗ്ഗങ്ങളെയും അവർ സമർത്ഥമായി ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. സാർ ഭരണത്തിന്റെയും മുതലാളിപ്പാർട്ടികളുടേയും നയങ്ങളെ തുറന്നു കാണിക്കുവാനും കൃഷിക്കാരെ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഭാഗത്തേക്കു കൊണ്ടുവരാനും അങ്ങിനെ പുതിയൊരു ജനകീയ മുന്നേറ്റത്തിന് ഒരുക്കുകൂട്ടുവാനും വേണ്ടിയാണ് അവർ ഡ്യൂമ (നിയമസഭ)യെ ഉപയോഗിച്ചത്.

1912ഓടു കൂടി തൊഴിലാളി പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ വീണ്ടും മുന്നേറാൻ തുടങ്ങി. തൊഴിലാളികളുടെ പണിമുടക്കു പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ വീണ്ടും പരന്നുപടിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഉൾനാടുകളിൽ കൃഷിക്കാർ ജന്മിമാർക്കെതിരായി സമരങ്ങളാരംഭിച്ചു.

1914-ൽ ഒന്നാംലോകമഹായുദ്ധം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു. മുതലാളിത്ത സാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥയുടെ അനിവാര്യമായ പൊതുക്കുഴപ്പത്തിന്റെ പ്രകടനമായിരുന്നു അത്.

സാമ്രാജ്യവാദികൾ ജനങ്ങളെ വഞ്ചിച്ച് തങ്ങളുടെ പിന്നിൽ അണിനിരത്താൻ വേണ്ടി യുദ്ധത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമായ ഉദ്ദേശത്തെ മറച്ചുവച്ചു. രാജ്യത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടിയാണ് യുദ്ധം എന്നവർ തട്ടിമൂളിച്ചു. ഈ വഞ്ചനയ്ക്ക് തുണനിൽക്കുകയാണ് രണ്ടാം ഇൻറർനാഷണലിന്റെ നേതാക്കൻമാർ ചെയ്തത്. ഓരോ രാജ്യത്തിലേയും സോഷ്യൽ ഡമോക്രറ്റിക്കുകൾ മറ്റുരാജ്യങ്ങളിലെ സോഷ്യൽ ഡമോക്രാറ്റുകാരെ ആക്ഷേപിക്കുകയും തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ബൂർഷ്വാസിയെ സഹായിക്കുവാൻ ജനങ്ങളോട് ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ലെനിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ബോൾഷെവിക്കുകാർ മാത്രമാണ് സാറിസ്റ്റ് സ്വേച്ഛാധിപത്യത്തിനെതിരായും മുതലാളികൾക്കും ജന്മികൾക്കുമെതിരായും വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാതെ സമരം നടത്തിയത്. 1914 നവംബറിൽ ബോൾഷെവിക്ക് പാർട്ടിയുടെ കേന്ദ്രകമ്മിറ്റി യുദ്ധത്തിനെതിരായ ഒരു മാനിഫെസ്റ്റോ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു. സാമ്രാജ്യയുദ്ധത്തെ ആഭ്യന്തരയുദ്ധമാക്കി മാറ്റാനും യുദ്ധത്തിൽ ‘സ്വന്തം’ ബൂർഷ്വാസിയെ പരാജയപ്പെടുത്താനും സാമ്രാജ്യവാദികളുടെ വാലായിച്ചമഞ്ഞ രണ്ടാം ഇൻറർനാഷണലിൽ നിന്ന് പൂർണ്ണമായി വേറിട്ടുനിന്നുകൊണ്ട് ഒരു മൂന്നാം ഇൻറർനാഷണൽ സ്ഥാപിക്കാനും അതിലവരാവശ്യപ്പെട്ടു.

ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് ലെനിൻ മാർക്സിസത്തെ കൂടുതൽ വളർത്താൻ സഹായിച്ച ചില പുതിയ സിദ്ധാന്തങ്ങളുന്നയിച്ചത്. മുതലാളിത്തത്തിന്റെ വളർച്ചയുടെ അവസാനഘട്ടമാണ് സാമ്രാജ്യത്വമെന്നും സാമ്രാജ്യത്വകാലഘട്ടത്തിൽ മുതലാളിത്തത്തിന്റെ എല്ലാ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളും മൂർച്ഛിയ്ക്കുമെന്നും അങ്ങനെ അത് സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിന്റെ ഘട്ടമായിത്തീരുമെന്നും അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി. സാമ്രാജ്യത്വകാലഘട്ടത്തിൽ മുതലാളിത്തത്തിന്റെ വളർച്ച അസമമായിട്ടാണെന്നും അതുകൊണ്ട് എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും ഒരേ സമയത്തു വിപ്ലവം നടക്കുകയില്ലെന്നും, ആദ്യമായി ഏതാനും രാജ്യങ്ങളിലോ ഒരു രാജ്യത്തിൽ മാത്രമോ വിപ്ലവത്തെ വിജയിപ്പിക്കാൻ കഴിയുമെന്നും അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഈ പുതിയ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ റഷ്യയിലെ തൊഴിലാളി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മുന്നേറ്റത്തിന് അഭൂതപൂർവ്വമായ പ്രചോദനം നൽകി. തൊഴിലാളികളുടെ പണിമുടക്കങ്ങളും കൃഷിക്കാരുടെ സമരങ്ങളും കൂടുതൽ ശക്തിയായി പരന്നുപിടിക്കാൻ തുടങ്ങി. ‘സാർഭരണം തുലയട്ടെ’, ‘സ്വേച്ഛാധിപത്യം നശിക്കട്ടെ’, ‘ഞങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷണം വേണം’ എന്നുതുടങ്ങിയ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ കൂടുതലുച്ചത്തിൽ മുഴങ്ങിപ്പൊന്താൻ തുടങ്ങി.

സാർ നിക്കോളാസ് ഒന്നാമൻ വിപ്ലവത്തെ തടയാനുള്ള മാർഗ്ഗമെന്ന നിലയ്ക്കാണ് യുദ്ധത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്തത്. പക്ഷേ, നേരെമറിച്ചാണ് സംഭവഗതികൾ നീങ്ങിയത്. 1917 ആയപ്പോഴേയ്ക്കും അദ്ദേഹത്തിനു നിൽക്കക്കള്ളിയില്ലാതായി. തൊഴിലാളികൾ ജയിലുകൾ ഇടിച്ചുപൊളിച്ച് തടവിൽ കിടന്നിരുന്ന വിപ്ലവകാരികളെ മോചിപ്പിച്ചു. സാറിന്റെ ജനറൽമാരേയും മറ്റുദ്യോഗസ്ഥരേയും അറസ്റ്റുചെയ്തു. മാർച്ചുമാസത്തിൽ സാർ സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്തു. ബൂർഷ്വാ ജനാധിപത്യവിപ്ലവം വിജയിച്ചു. ഒരു താൽക്കാലിക ബൂർഷ്വാ ഗവൺമെൻറ് സ്ഥാപിതമായി.

5 സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിലേക്ക്

പക്ഷേ, ബൂർഷ്വാഗവൺമെൻറിനു പുറമെ മറ്റൊരു ശക്തിയും തലയുയർത്തി — തൊഴിലാളികളുടെയും പട്ടാളക്കാരുടെയും പ്രതിനിധികളുടെയും സോവിയറ്റുകൾ. ഒരു തരത്തിലുള്ള ദ്വിഭരണമാണ് നിലവിൽവന്നത്. ഒരു ഭാഗത്ത് താൽക്കാലിക ബൂർഷ്വാ ഗവൺമെൻറിന്റെ രൂപത്തിലുള്ള ബൂർഷ്വാ സ്വേച്ഛാധിപത്യം; മറുഭാഗത്ത് തൊഴിലാളികളുടെയും പട്ടാളക്കാരുടെയും സോവിയറ്റുകളുടെ രൂപത്തിലുള്ള തൊഴിലാളി കർഷക സർവ്വാധിപത്യം. മെൻഷെവിക്കുകാരുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള സോവിയറ്റുകൾ ബൂർഷ്വാഗവൺമെൻറിനെ പിന്താങ്ങുകയാണ് ചെയ്തത്. ബൂർഷ്വാ ഭരണത്തിൻ കീഴിൽ നിലമോ ഭക്ഷണമോ സമാധാനമോ ലഭിക്കുകയില്ലെന്നും അതുകൊണ്ട് ബൂർഷ്വാഭരണത്തെ തട്ടിത്തകർത്ത് സോവിയറ്റ് ഭരണം സ്ഥാപിക്കണമെന്നുമുള്ള യാഥാർത്ഥ്യം ബോൾഷെവിക്കുകൾ ജനങ്ങൾക്ക് ക്ഷമയോടെ വിവരിച്ചുകൊടുത്തു. ലക്ഷക്കണക്കിനുള്ള നാട്ടുകാർ ബോൾഷെവിക്കുകാരുടെ പിന്നിൽ അണിനിരന്നു. രാജ്യത്തിലെങ്ങും 'എല്ലാ അധികാരവും സോവിയറ്റുകൾക്ക്!' എന്ന മുദ്രാവാക്യം മുഴങ്ങാൻ തുടങ്ങി.

കെറൻസ്കിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള മെൻഷേവിക്കു ബൂർഷ്വാഗവൺമെൻറ് ബോൾഷെവിക്കുകാർക്കെതിരായി നിരങ്കുശമായ മർദ്ദനങ്ങളഴിച്ചുവിട്ടു. അനേകംപേരെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു. ബോൾഷെവിക്കുകാരുടെ മുഖപത്രമായ 'പ്രവദ' നിരോധിച്ചു. ജൂലൈ ഏഴിന് ലെനിനെ അറസ്റ്റു ചെയ്യുവാൻ വാറണ്ട് പുറപ്പെടുവിച്ചു.

നിയമവിരുദ്ധമായ ഈ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ ലെനിന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹപ്രവർത്തകരായ സ്റ്റാലിൻ, സ്വെർഡ്‌ലോവ്, മൊളട്ടോവ്, ഓർജോണിക്‌ഡ്സെ, എന്നിവരുടെയും നേതൃത്വത്തിലുള്ള ബോൾഷെവിക്കുകാർ ബൂർഷ്വാഗവൺമെൻറിനെ അട്ടിമറിക്കാനുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളാരംഭിച്ചു. ആയുധമേന്തിയ കലാപത്തിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ തുടങ്ങി.

ഒരു രാജ്യത്തിൽ മാത്രമായി സോഷ്യലിസം സ്ഥാപിക്കുക സാധ്യമല്ലെന്നു വാദിച്ചുകൊണ്ട് ട്രോട്സ്കിയും കൂട്ടുകാരും സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങളെ എതിർത്തു.

പക്ഷേ, ചരിത്രം ട്രോട്സ്കിയുടെ ഭാഗത്തായിരുന്നില്ല. ലെനിന്റെയും സ്റ്റാലിന്റെയും ഭാഗത്തായിരുന്നു.

ബോൾഷെവിക്കുകാരുടെ ശക്തി അനുദിനം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. വിപ്ലവപരിതഃസ്ഥിതികൾ പരിപക്വമാവാൻ തുടങ്ങി.

മാർച്ച് വിപ്ലവകാലത്ത് പാർട്ടിയിലാകെ 45,000 മെമ്പർമാരേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ജൂലൈ ആറിന് പെട്രോഗ്രാഡിൽവച്ച് പാർട്ടിയുടെ ആറാം കോൺഗ്രസ് രഹസ്യമായി സമ്മേളിച്ചപ്പോൾ മെമ്പർമാരുടെ എണ്ണം 2,40,000 ആയി വർദ്ധിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. സമ്മേളനം നടന്ന സമയത്ത് ലെനിൻ പാർട്ടിയുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് ഫിൻലൻഡിൽ ഒഴിവിൽ കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുകയായിരുന്നു. സ്റ്റാലിനാണ് പ്രധാന റിപ്പോർട്ട് സമ്മർപ്പിച്ചത്. അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിച്ചു:

"വിപ്ലവത്തിന്റെ സമാധാനപരമായ ഘട്ടം അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു; സമാധാനപരമല്ലാത്ത സംഘട്ടനങ്ങളുടെ ഘട്ടം ആവിർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു."

ട്രേട്സ്കിയും കൂട്ടുകാരും തങ്ങൾ ബോൾഷെവിക്കുകാരുടെ നയങ്ങളോട് പരിപൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നുവെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഈ പ്രഖ്യാപനത്തെത്തുടർന്ന് അവർക്ക് പാർട്ടിയിൽ പ്രവേശനമനുവദിച്ചു.

6 ഒക്ടോബർ വിപ്ലവം

ഒക്ടോബർ ഏഴിന് ലെനിൻ ഫിൻലൻഡിൽ നിന്നും മടങ്ങിവന്നു. ആയുധമേന്തിയ കലാപത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം കേന്ദ്രകമ്മിറ്റിയിൽ അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി. അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു: “ജനങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗവും നമ്മുടെ ഭാഗത്താണ്... (പെട്രോഗ്രാഡിലും മോസ്കോവിലും) രണ്ടു സോവിയറ്റുകളിലും നമുക്കിപ്പോൾ ഭൂരിപക്ഷമുണ്ട്.”

എന്നാൽ കേന്ദ്രകമ്മിറ്റി മെമ്പർമാരായ കാമനേവും സ്വിനോവും ആയുധമേന്തിയ കലാപത്തെ എതിർത്തു. ട്രോട്സ്കിയാകട്ടെ, കലാപം നീട്ടിവയ്ക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. പക്ഷേ, കേന്ദ്രകമ്മിറ്റിയിലെ ഭൂരിപക്ഷം മെമ്പർമാർ ലെനിന്റെ അഭിപ്രായത്തെ ശരിവച്ചു.

കേന്ദ്രകമ്മിറ്റിയുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് ഒരു വിപ്ലവ സൈനികകമ്മിറ്റി രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടു. അതിനായിത്തീർന്നു വിപ്ലവത്തിന്റെ സേനാനായകത്വം. സൈനികക്കമ്മിറ്റിക്കുള്ളിൽ സ്റ്റാലിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ ഒരു പാർട്ടികേന്ദ്രവും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ഇതിനെയെല്ലാം എതിർത്തുകൊണ്ട് സിനോവിനും കാമനേവും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിരോധികളുടെ പത്രത്തിൽ ഒരു പ്രസ്താവന പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു. ലെനിൻ അവരെ കരിങ്കാലികളെന്നു വിളിച്ചു.

1917 നവംബർ ആറിന് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ആയുധമേന്തിയ കലാപമാരംഭിച്ചു. അന്നു രാത്രി ലെനിൻ സ്മോൾനി ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിലെത്തി. കലാപത്തിന്റെ നേതൃത്വം അദ്ദേഹം തന്റെ സ്വന്തം കൈകളിലേറ്റെടുത്തു. നവംബർ ഏഴിന് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ചുകപ്പുഭടൻമാർ തപാലാഫീസും കമ്പിയാപ്പീസും ഗവൺമെൻറ്ബാങ്കും നിയമസഭാമന്ദിരവും പിടിച്ചടക്കി. വിൻറർ പാലസ്സിൽവച്ച് താൽക്കാലിക ഗവൺമെൻറിന്റെ മന്ത്രിമാർ അറസ്റ്റ്ചെയ്യപ്പെട്ടു. ബൂർഷ്വാഗവൺമെൻറ് നിലംപതിച്ചുകഴിഞ്ഞു, ഭരണാധികാരം സോവിയറ്റ് കൈകളിലേക്കു മാറ്റപ്പെട്ടു. മഹത്തായ ഒക്ടോബർ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവം വിജയിച്ചു. സോഷ്യലിസത്തിന്റെ രാജപാതയിലേക്ക് വിജയകരമായി മുന്നേറിയ ഒന്നാമത്തെ രാജ്യമെന്ന നിലയ്ക്ക് റഷ്യ ചരിത്രത്തിന്റെ മുന്നിൽ സാഭിമാനം തലയുയർത്തി.

നവംബർ ഏഴിന് രാത്രി 10 മണി 45 മിന്നിട്ടിന് സ്മോൾനിയിൽവച്ച് സോവിയറ്റുകളുടെ രണ്ടാം അഖില റഷ്യൻ കോൺഗ്രസ് സമ്മേളിച്ചു. ഭരണാധികാരം സോവിയറ്റുകളുടെ കൈകളിലേക്ക് മാറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു കോൺഗ്രസ് ഔദ്യോഗികമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു.

ഈ സമ്മേളനത്തിൽ വച്ച് പുതിയ ഗവൺമെൻറ് – – ജനകീയകമ്മീസ്സാർമാരുടെ കൗൺസിൽ — രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടു. കൗൺസിലിന്റെ ചെയർമാനായി ലെനിനാണ് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടത്.

നവംബർ എട്ടിന്, അതായത് സോവിയറ്റുഭരണം സ്ഥാപിതമായിട്ട് 24 മണിക്കൂർ പോലും കഴിയുന്നതിനുമുമ്പായി, ലെനിന്റെ ഉപദേശമനുസരിച്ച് രണ്ടുപ്രധാന കൽപ്പനകൾ പാസ്സാക്കപ്പെട്ടു. യുദ്ധമവസാനിപ്പിച്ച് രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിൽ സമാധാനം സ്ഥാപിയ്ക്കാൻ ലോകത്തിലെ എല്ലാ ശക്തികളുമായി ചെയ്ത ഒരാഹ്വാനമായിരുന്നു ഒന്നാമത്തേത്. ജന്മികളുടെയും പഴയ ഗവൺമെൻറിന്റെയും പള്ളികളുടെയും നിലങ്ങൾ പിടിച്ചെടുത്ത് അധ്വാനിയ്ക്കുന്ന കൃഷിക്കാർക്ക് സൗജന്യമായി നൽകുന്ന കൽപ്പനയായിരുന്നു രണ്ടാമത്തേത്.

പാർട്ടി മെമ്പർമാരുടെ എണ്ണം അപ്പോഴേയ്ക്കും മൂന്നുലക്ഷമായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

സാമ്രാജ്യവാദികൾ എതിർവിപ്ലവകാരികളുടെ സഹായത്തിനോടിയെത്തി. അവർക്കെതിരായ സമരത്തിൽ പുതിയ ഭരണം നാട്ടുകാരെ അണിനിരത്തി. 1918 ഫെബ്രുവരിയായപ്പോഴേയ്ക്കും റഷ്യയുടെ ഏതാണ്ടെല്ലാ ഭാഗങ്ങളും സോവിയറ്റ് ഗവൺമെൻറിന്റെ കീഴിലായി.

അങ്ങിനെ സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ തന്നെ മഹത്തായ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവം അർദ്ധകോളനിയായിക്കിടന്ന് നരകിച്ചിരുന്ന റഷ്യയെ മുതലാളിത്തത്തിന്റെ പിടിയിൽ നിന്നും മോചിപ്പിച്ചു. പതിനേഴുകോടി ജനങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കും സോഷ്യലിസത്തിലേയ്ക്കും സുഖസമൃദ്ധിയിലേക്കുമുള്ള മാർഗ്ഗം തുറന്നുകാട്ടി. മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ പുതിയൊരദ്ധ്യായം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യപ്പെട്ടു.
□

(നവയുഗം, ഒക്ടോബർവിപ്ലവ വിശേഷാൽപ്രതി, 1955)

കെ. ദാമോദരൻ

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ കേരളത്തിലെ സ്ഥാപകനേതാക്കളിൽ ഒരാളും മാർക്സിസ്റ്റ് സൈദ്ധാന്തികനും എഴുത്തുകാരനുമായിരുന്നു കെ. ദാമോദരൻ (ഫെബ്രുവരി 25, 1904–ജൂലൈ 3, 1976). മലപ്പുറം ജില്ലയിലെ തിരൂർ വില്ലേജിൽ പൊറ്റൂർ ദേശത്ത് കീഴേടത്ത് എന്ന സമ്പന്ന നായർ കുടുംബത്തിൽ കിഴക്കിനിയേടത്ത് തുപ്പൻ നമ്പൂതിരിയുടേയും കീഴേടത്ത് നാരായണി അമ്മയുടേയും മകനായാണ് ദാമോദരൻ ജനിച്ചത്. കേരള മാർക്സ് എന്നാണ് അദ്ദേഹം വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. 'പാട്ടബാക്കി' എന്ന നാടകരചനയിലൂടെയും അദ്ദേഹം പ്രശസ്തനായി. കോഴിക്കോട് സാമൂതിരി കോളേജിൽ വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ദേശീയപ്രസ്ഥാനങ്ങളോട് ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു. നിയമലംഘന പ്രസ്ഥാനത്തിൽ പങ്കെടുത്ത് അറസ്റ്റ് വരിച്ചു.

കാശിവിദ്യാപീഠത്തിലെ പഠനകാലഘട്ടം മാർക്സിസ്റ്റ് ആശയങ്ങളോട് താൽപര്യം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. തികഞ്ഞ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരനായാണ് കേരളത്തിൽ തിരിച്ചെത്തിയത്. പൊന്നാനി ബീഡിതൊഴിലാളി പണിമുടക്കിൽ പങ്കെടുത്ത് അറസ്റ്റ് വരിച്ചു. നവയുഗം വാരികയുടെ പത്രാധിപരായിരുന്നു. പാർട്ടി പിളർന്നപ്പോൾ സി. പി. ഐ.-യിൽ ഉറച്ചുനിന്നെങ്കിലും അവസാനകാലത്ത് പാർട്ടിയിൽ നിന്നും അകന്നു. ജവഹർലാൽ നെഹ്രു സർവ്വകലാശാലയിൽ ഇന്ത്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ചരിത്രം തയ്യാറാക്കാനുള്ള പഠനത്തിനിടെ 1976 ജൂലൈ 3-ന് അന്തരിച്ചു. പദ്മം ജീവിതപങ്കാളിയായിരുന്നു.

പിൻകുറിപ്പ്

- സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളോ ആവശ്യമില്ല. ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണ ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.

കെ ദാമോദരന്റെ സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ 3

ഫോൺ പതിപ്പുകളുടെ കണ്ണികൾ

1. സാമൂഹ്യ പരിവർത്തനങ്ങൾ
2. രണ്ടു ലോകങ്ങൾ
3. വ്യക്തിയും പ്രസ്ഥാനവും
4. സ്ത്രീയും പുരുഷനും
5. ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങൾ
6. മാർക്സിസവും ഭൗതികവാദവും
7. മാർക്സിസവും മതവിശ്വാസവും
8. യേശുക്രിസ്തു മോസ്ക്കോവിൽതന്നെ
9. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഭക്തനോ ശത്രുവോ?
10. പ്രാർത്ഥനയും സാന്മാർഗ്ഗികബോധവും
11. പള്ളിക്കൂടത്തിലെ പ്രാർത്ഥന
12. അടിമത്തവും ക്രിസ്ത്യാനികളും
13. മാർക്സ് മുതൽ സ്റ്റാലിൻ വരെ
14. ലെനിന്റെ സംഭാവനകൾ
15. ഒക്ടോബർ വിപ്ലവത്തിന്റെ നേതൃശക്തി
16. തത്വവും പ്രയോഗവും തമ്മിലുള്ള വിടവുനീക്കണം

വെബ് പതിപ്പ് കണ്ണികൾ

1. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 1
2. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 2
3. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 3
4. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 4
5. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 5
6. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 6
7. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 7
8. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 8
9. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 9
10. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 10

സായാഹ്ന ഫൗണ്ടേഷൻ, ജഗതി, തിരുവനന്തപുരം 695014